

La festa com a espai de disputa social

Publicat per [Interacció](#) [1] el 27/05/2025 - 11:11 | Última modificació: 07/05/2026 - 10:04

Les polítiques patrimonials acostumen a presentar les festes populars com a espais de cohesió, identitat compartida i continuïtat cultural. L'article de Xavier Roigé Ventura, Mireia Guil Egea i Lluís Bellas Melgosa qüestiona aquesta lectura simplificada i defensa una idea molt més conflictiva del patrimoni immaterial: les festes són també espais de tensió, disputa i confrontació política.

Les festes populars funcionen sovint com a espais de cohesió, però també com a escenaris on emergeixen tensions socials, polítiques i culturals

El text parteix d'una constatació clara: el patrimoni immaterial no és només consens social. Les celebracions festives funcionen sovint com a "arenas de conflicte" on emergeixen contradiccions vinculades al gènere, l'ús de l'espai públic, la identitat, el turisme o els límits de la crítica social. Aquesta perspectiva desplaça la mirada habitual sobre el patrimoni i obliga a pensar-lo no com una herència estable, sinó com un camp de negociació permanent entre actors, valors i sensibilitats socials diverses.

A partir de diversos casos de Catalunya, els autors mostren com les festes poden actuar com a espais de desordre simbòlic i d'expressió crítica. El cas de l'Aquelarre de Cervera exemplifica aquesta dimensió disruptiva: una festa creada durant la Transició que reivindicava una celebració desvinculada de la tradició religiosa i basada en la transgressió col·lectiva. El text també analitza polèmiques més recents, com les tensions generades durant la pandèmia per les restriccions de les festes populars o els debats sobre els límits de la sàtira i la protesta en espais festius.

Una part especialment rellevant de l'article és la que aborda els conflictes derivats dels canvis socials contemporanis. Les festes esdevenen aquí un espai on col·lideixen tradició i transformació social. Els debats sobre els rols de gènere en figures com les pubilles i els hereus, o les tensions sobre la participació de dones en determinades pràctiques festives del Pirineu, mostren fins a quin punt les celebracions populars són també dispositius de reproducció o revisió dels imaginaris socials.

L'article resulta especialment valuós perquè evita tant la idealització del patrimoni com la seva desqualificació

simplista. Els autors no plantegen les festes com un problema a corregir, sinó com un espai privilegiat per observar les contradiccions d'una societat. El patrimoni immaterial apareix així no com una fotografia fixa del passat, sinó com una pràctica viva travessada per conflictes, adaptacions i relacions de poder.

El text també interpel·la la manera com les administracions gestionen aquestes tensions. Les preguntes que planteja són especialment pertinents avui: qui decideix què és "tradició"? Fins on poden transformar-se les festes? I quin paper han d'assumir les institucions davant conflictes que sovint afecten identitat, memòria i convivència?

Referència APA

Roigé Ventura, X., Guil Egea, M., & Bellas Melgosa, L. (2024). ¿El patrimonio inmaterial disruptivo? Las fiestas como arena de conflictos. *HER&MUS. Heritage & Museography*, 25, 9–24.

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Publicacions acadèmiques

Categories: Recursos i publicacions

Etiquetes: patrimoni cultural

Etiquetes: cultura popular

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: diversitat cultural

Etiquetes: estudis socials de la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2025/05/festa-disputa-social>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/hermus25.1.1-roigeventura.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/10042>